

ikke med de meget store Beløb, der er anbragte i Mellemregning med forskellige Statsinstitutioner, og endelig heller ikke med de Beløb, der er anbragte i Obligationer — Obligationer er jo for Tiden nogenlunde usælgelige, og derfor kan jeg ikke regne dem med til den disponible Kassebeholdning.

Grunden til den Forringelse af den disponible Kassebeholdning, der saaledes har fundet Sted i de mellemliggende Maaneder, er væsentlig følgende: først er der Udbetalingerne til den sønderjydske Udligningskasse. Det er jo en virkelig Udgift, Penge, der ikke kommer igen. — Endvidere er der Fastgørelse af ret betydelige Beløb i den sønderjydske Laanekasse og ved Opkøb af sønderjydske Kreditforeningsobligationer. Jeg har vist nævnt det før ogsaa i dette høje Ting, at der mellem Finansministeriet og Nationalbanken er truffet en Overenskomst, som gaar ud paa at sikre Emissionen af den sønderjydske Kreditforenings Obligationer. Det er af fundamental Betydning for Sønderjyllands økonomiske Fremtid, at denne store Emission af Kreditforeningsobligationer finder Sted under saa jævne og saa gunstige Forhold som muligt. Det er af væsentlig Betydning for at skaffe Kronemønt til Sønderjylland og stabilisere Kreditforholdene dernede. Derfor har man sluttet denne Overenskomst med Nationalbanken, som gaar ud paa, at den skal belaae et Beløb af 40 Mill. Kr., og at Finanserne til Gengæld efterhaanden skal opkøbe Obligationer til omkring en 10 Mill. Kr., og at vi i det hele taget i Forening skal sørge for, at Afsætningen af Obligationer former sig jævnt og gunstigt, saaledes at Kursen nogenlunde holdes oppe og Afsætningen sikres. Hertil kommer saa, hvad der spiller en endnu større Rolle, at der er fastgjort endnu større Beløb, end da jeg sidste Gang havde Lejlighed til at udtale mig om dette, i Mellemregning med Statsinstitutioner, hvilket atter ganske særlig vil sige med de danske Statsbaner. Det er her Statsbanernes store Kulindkøb, der spiller den overvejende Rolle. Statsbanerne har forsynet sig med Kul for en meget væsentlig Del fra Amerika. De er selvfølgelig købte til høje Priser, men til Gengæld er Statsbanernes Behov nu dækket for mellem 7 og 8 Maaneder. Disse Kulindkøb har været stærkt kritiserede, det lader sig ikke nægte, at den store Kultilførsel — om hvilken Statsbanerne ingenlunde har været alene, thi ogsaa private har i stort Omfang, i langt

større Omfang end Statsbanerne, indkøbt store Kullagre de sidste Par Maaneder — er blevet kritiseret, fordi det naturligvis har været medvirkende til den danske Kronevalutas Fald. Jeg tror dog, at man nu ikke vil høre nogen synderlig Kritik over Statsbanernes Kulindkøb, efter at det har vist sig, at den Frygt, som dikterede dem denne forholdsvis stærke Forsyning, har været berettiget, nemlig Frygten for, at den store Ministrejke i England, som nu raser, vilde udbryde. Den vil jo standse Kuludførselen fra England for lange Tider. Ingen kan sige, hvor længe Strejken vil vare, men selv efter at den er udløbet, vil der gaa lang Tid, inden Storbritannien kan genoptage sin Kuludførsel, idet de meget betydelige Reserverlagre, som er opsårede derovre, da vil være udtømte og naturligvis maa genopbygges paa ny. Det maa da vistnok findes rimeligt, at Statsbanerne har sikret sig for en lang Tid. Men dette har jo ogsaa medført, at der er trukket meget betydeligt paa Statskassens Beholdning, og at Beløbet i Mellemregning med Institutionerne, som normalt ikke skulde være mere end ca. 45 Mill. Kr., nu er over 90 Mill. Kr. Saaledes forklares det altsaa, at den disponible Kassebeholdning for Tiden ikke er mere end ca. 90 Mill. Kr.

Hvad skal der nu afholdes af denne disponible Kassebeholdning? Ja, der skal for det første afholdes endnu ca. 70 Mill. Kr. dels til den sønderjydske Udligningskasse, dels til den sønderjydske Laanekasse, dels endelig til Indkøb af sønderjydske Kreditforeningsobligationer. Endvidere skal der afholdes det meget betydelige Beløb, som vi ifølge Versailles-Traktaten skal betale som det danske Sønderjyllands Del af den preussiske og tyske Statsgæld, og, hvad der vejer meget tungere, Erstatningssummerne for overtagne Statsejendomme. Dette Beløb fastsættes jo ifølge Fredstraktaten af Commission des réparations. Der er nu i flere Maaneder ført Forhandlinger om denne Sag, og der er selvfølgelig fra dansk Side ikke blevet sparet nogen Anstrengelse for at faa dette Beløb saa langt ned som muligt. Der er foretaget indgaaende Vurderinger af samtlige Ejendomme, der her kan være Spørgsmaal om. Der er ogsaa gjort alt, hvad gøres kunde, for at fremskynde en Afgørelse af Sagen, men det har været meget vanskeligt. Man maa jo erindre, at de Normer, hvorefter der her gaas frem, vil blive bestemmende for Afgørelsen i lignende Tilfælde i andre Lands-